

Nieuwsbrief

nr. 11 – augustus 2005

Lustrum

Dit jaar viert Stichting Kalinga haar eerste lustrum (!). De afgelopen vijf jaren waren zeer succesvol, met als hoogtepunt uiteraard de opening van de Papaya School in 2003 en (het tweede deel) in 2004.

Het waren jaren waarin we als vrijwilligers en bestuursleden merkten hoe dankbaar ons werk is! We kregen zoveel "terug"; de blijdschap van de kinderen en de ouders omdat ze naar de Papaya school mogen gaan, de enorme drive die de scholars hebben om hun studie succesvol te laten verlopen. Dat geeft simpelweg een goed gevoel en we willen ons dan ook graag blijven inzetten om deze en vele nieuwe kinderen een betere toekomst te bieden.

Via deze weg willen we iedereen die ons in de afgelopen vijf jaar – op welke wijze dan ook – heeft gesteund, heel hartelijk danken. En natuurlijk hopen we dat we op u mogen blijven rekenen! Maramig salamat po! (heel hartelijk dank !)

Papaya School

In de zomervakantie (april-mei) heeft juf Arlene computerles gegeven aan jongeren rondom de school. Ze had niet zoveel leerlingen want er was maar 1 computer. Inmiddels is er een donatie geweest voor 15 nieuwe computers die recentelijk zijn aangeschaft. Deze worden gebruikt voor de Papaya leerlingen, maar ook voor cursussen zoals hierboven genoemd.

Papaya leerlingen (klas 1), poserend op hun nieuwe school

Openingsceremonie – schooljaar 2005-2006

Na een zomervakantie met toch nog vrij veel activiteit op school, begon begin juni het nieuwe Filipijnse schooljaar en stroomden

weer 30 nieuwe leerlingen in op de Papaya School. Ongeveer de helft van hen komt van de Payatas vuilnisbelt, de andere helft uit de nabij gelegen wijk Kasiglahan. In totaal brengt dit het aantal leerlingen op 90.

De oudste leerlingen, die inmiddels in hun derde jaar zitten, hebben het eerste lokaal in het nieuwe, in oktober geopende, schoolgebouw in gebruik genomen.

Roque en Randolph beiden leerling op de Papaya School. Ze komen uit een zeer arm gezin met 11 kinderen. Hun moeder verdient geld door de was te doen voor anderen. Verder doet ze vrijwilligerswerk in een kantoor van de gemeente. Hiervoor krijgt

ze wat rijst. En dan werkt ze nog op de vuilnisbelt waar ze 'Sibak' (flessen en plastic) verzamelt en verkoopt. Het hout dat ze vindt neemt ze mee om thuis op de koken.

"Ik weet wel dat het niet genoeg is om mijn familie te voeden en het komt ook vaak voor dat we nog niet kunnen eten en moeten wachten tot mijn man thuis is met wat geld. Hij is tricycle (brommer met aanhanger) chauffeur en klust bij als bouwvakker... We doen erg ons best, maar hebben bijna geen opleiding gehad en vinden daarom ook geen goede baan. Het leven is zwaar en we willen een betere toekomst voor onze kinderen! Onderwijs is zo belangrijk en daarom zijn we ontzettend blij dat onze zoons Roque en Randolph naar Papaya gaan!"

Schoolbus en overkapping

Het in oktober jl. geopende nieuwe schoolgebouw heeft een schitterend plat dak waar in theorie gesport zou kunnen worden. Maar helaas is het er na 10.00 uur zo ontzettend warm, dat dit in de praktijk niet mogelijk blijkt te zijn. Dat wisten we al tijdens de bouw ervan, maar geld voor een overkapping op palen (zodat er geen muren zijn) hadden we toen niet meer. Nu echter wel! We hebben een prachtige donatie gehad waarmee niet alleen de overkapping, maar ook een extra lange jeepney (soort bus) kunnen aanschaffen! We hopen u hiervan in de volgende nieuwsbrief foto's te kunnen laten zien!

Vrijwilligers

Vorig jaar ging onze eerste vrijwilliger, Sytske Groewald, voor een paar maanden naar de Papaya School. U heeft toen in onze nieuwsbrief een van haar ervaringen kunnen lezen.

Wendy Abbenes, studente psychologie, is momenteel op de Filipijnen om daar drie maanden op Papaya School te helpen. Ze zal o.a. computerles (ook voor personeel) en aardrijkskunde geven, assisteren in de klassen, andere - vooral praktijkgerichte - cursussen en activiteiten voor verschillende doelgroepen

ontwikkelen. In november gaat vervolgens Aafke Rienmeijer, studente aan de Pabo, voor een even lange periode naar de Filippijnen. Haar taken zijn vergelijkbaar met die van Wendy.

Door Wendy Abbenes, 2 augustus 2005

Manila.. eindelijk ben ik er dan! Gisteren ben ik aangekomen. Tijdens de rit vanaf het vliegveld heb ik goed om me heen gekeken. De auto's en al het andere op wielen reed kris kras door elkaar heen en ik verbaas me er nog steeds over dat ik geen enkel ongeluk heb gezien. We gingen eerst naar Mango (tehuis gerund door Craig, die ook de Kalinga projecten coördineert, red).

In Mango heb ik Craig ontmoet en heb ik een rondleiding gekregen in het kindertehuis. Twee meisjes hielpen Craig met de rondleiding. Wanneer je die meiden ziet is het onvoorstelbaar dat ze zo'n enorme geschiedenis hebben. Zo is het ene meisje verslaafd geweest aan drugs, waarvan het verhaal te lezen is op de site van Kalinga (www.kalinga.nl). Toen ik het verhaal las, kreeg ik een brok in mijn keel en verbaasde ik me over de kracht van zo'n klein meid... Ondanks haar verslaving heeft ze wel aangeklopt bij Mango en leidt zij nu een beter leven.

Na de rondleiding op Mango zijn we naar Papaya gegaan. We reden recht op het slechte weer af! De wegen veranderden in rivieren en de flitsen dienden als verlichting. Bijna alle medewerkers van Papaya waren er nog en ik werd hartelijk ontvangen. Er volgde een rondleiding door de school, die heel groot is en er leuk uitziet. 's Avonds heerlijk gegeten! Vanochtend ben ik op tijd opgestaan, ik was erg benieuwd naar de kinderen! Er zijn 3 klassen met 30 kinderen die je allemaal begroeten als Ate (grote zus) Wendy.

's Middags heb ik een paar uurtjes bij Arlene in de klas gezeten. De kinderen waren eerst wat verlegen, maar dit verdween al snel.. Daarna ben ik nog meegegaan naar het ziekenhuis/ kliniek in de buurt. Dit ziekenhuis is bedoeld als eerste hulp en heeft weinig bedden en spullen, dus bij ernstige gevallen worden de mensen naar het grote ziekenhuis gebracht. Door het geldgebrek van de mensen en de hoge kosten van ziekenhuis gaat dat helaas nog wel eens mis. Het is een harde wereld...

Nog even het kort.. iedereen is ontzettend aardig. Het is hier warm, maar nog prima uit te houden en het eten is heerlijk! Sommige dingen zijn alleen moeilijk te bevatten...

Apple Project

We zijn bijzonder trots op Aubrey en Michael die allebei hun Highschool diploma glansrijk haalden en begin juni zijn begonnen aan hun vervolgopleiding. Aubrey studeert nu Sociologie en Michael studeert om leraar te kunnen worden. Hij wil heel graag ooit les gaan geven op de Papaya School...

In juni zijn tevens vijf nieuwe scholars begonnen die we graag aan u voorstellen, v.l.n.r Hazel, Ivy Rose, Mona Liza, Nhel en

Rosemarie. Deze vijf nieuwe scholars zitten allemaal in de beginjaren van hun Highschool opleiding.

Ooit hebben we het een en ander over de Payatas vuilnisbelt in een nieuwsbrief geschreven, maar tegenwoordig gaan we er wellicht te gemakkelijk van uit dat u dat verhaal wel kent en hebben we het enkel over de verschillende projecten... Daarom toch nog even in het kort iets over Payatas, de plek die geldt als het werkterrein van Stichting Kalinga.

De Payatas vuilnisbelt is momenteel de grootste vuilnisbelt van Manila. Er zijn ca. 30.000 mensen afhankelijk van hetgeen deze enorme berg afval hen biedt. De mensen scheiden er afval, de een blik, de ander karton, plastic of hout. De opbrengst is per dag tussen de €0.70 en €2,50. Voor dit bedrag kan men tussen de 2 en 7 kilo witte rijst kopen, zonder groenten, fruit, vlees of vis.

Het zal duidelijk zijn dat het inkomen van 1 persoon niet voldoende is om een gezin te onderhouden, vooral omdat de meeste gezinnen ook nog eens heel groot zijn. Kinderen werken dan ook veelal vanaf heel jonge leeftijd al mee.

Het leven op de vuilnisbelt is zwaar en gevaarlijk. Al het afval (ook van sommige klinieken) brengt veel ziektes met zich mee en de mensen sterven dan ook vaak relatief jong. Kans op een goede toekomst is er eigenlijk bijna niet. Juist daarom is de Papaya School een 'buitenkans' voor de kinderen (en hun families) van Payatas. Immers hier krijgen ze een opleiding op hoog niveau waarmee ze toch de kans krijgen te werken aan een betere toekomst.

Jaarverslag 2004

Op onze website (www.kalinga.nl) kunt u ons jaarverslag downloaden. Mocht u deze willen zien, maar geen beschikking hebben over een internetaansluiting, laat u ons dat dan weten, dan sturen wij u een uitgeprinte versie van het verslag toe!

U en Kalinga

Wanneer u Stichting Kalinga nog niet steunt, maar dit wel graag doet, kunt u uw gift overmaken of ons machtigingsformulier invullen. Dit formulier (indien niet bij deze nieuwsbrief ingesloten) kunt u downloaden van onze site www.kalinga.nl of bij ons opvragen.

Kalinga laat kinderen in Nederland graag kennis maken met de Filippijnse cultuur en het leven op een vuilnisbelt. Kent u een lagere school in uw omgeving die open staat voor speciale projecten voor een goed doel? We horen het graag!

We hopen op uw steun te mogen (blijven) rekenen!

